

Toelichting op Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Emmen 2010

Beleidsmatige wijzigingen

Opnemen van een beslistermijn a.g.v. de Wet dwangsom

De Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen is op 1 oktober 2009 in werking getreden. De wet, een initiatief van de voormalige Tweede Kamerleden Wolfsen en Luchtenveld, verplicht de (gemeentelijke) overheid tot het betalen van een dwangsom wanneer zij niet binnen de wettelijk vastgestelde termijn een beslissing neemt. Indien er géén beslistermijn is opgenomen, wordt uitgegaan van een wettelijke beslistermijn van acht weken. Hoewel er uiteraard altijd naar gestreefd wordt om aanvragen zo tijdig mogelijk af te handelen, is de gemeente bij veel Wmo-aanvragen afhankelijk van het advies van externe partijen. Vooral wanneer het om complexe woningaanpassingen gaat, is gebleken dat een termijn van acht weken vaak onhaalbaar is. Met de nieuwe Wet dwangsom zou een overschrijding van deze termijn regelmatig tot hoge kosten voor de gemeente kunnen leiden. Daarom wordt voorgesteld om artikel 7.8 Beslistermijn in de Verordening op te nemen. Dit artikel luidt als volgt:

In dit artikel is bepaald dat het college zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen 16 weken na de ontvangst van een aanvraag een beslissing moet nemen. Vooral bij complexe woningaanpassingen is de gemeente afhankelijk van externe partijen vóórdát er een beslissing kan worden genomen. Hoewel het college een beslissing op aanvraag voor de duur van maximaal 4 weken kan verdagen, zal dit alleen gebeuren indien de complexiteit van de aanvraag dat noodzakelijk maakt.

Wijziging wijze van tariefsbepaling PGB-HH

Door de wetswijziging Wmo per 1 januari 2010 worden gemeenten gehouden alleen nog contracten voor de levering van HH in natura te sluiten met zorgaanbieders die personeel in loondienst hebben. De consequentie daarvan is dat gemeenten aan aanbieders een tarief dienen te bieden dat conform CAO afspraken is. Daarboven betekent werken met deze aanbieders dat er kosten zijn voor de organisatie en opleiding van medewerkers. Wanneer een burger kiest voor een PGB is er geen sprake van deze kosten en is er geen sprake van loondienst. De zorgverlener is óf zelfstandige, óf alfahulp.

Landelijk wordt veel gewerkt met de AWBZ systematiek. In deze systematiek wordt een percentage van 25% genomen voor organisatie en opleidingskosten. Het PGB bedraagt dan 75% van de kosten van de voorziening in natura. Veel gemeenten hanteren daarom standaard 75% van de uurprijs HH in natura voor de hoogte van het PGB-HH.

Het college heeft in de collegevergadering van 5 januari 2010 besloten om 75% van het maximale tarief voor zorg in natura te hanteren. Voor bestaande cliënten HH2 die in 2009 reeds een PGB ontvingen is een overgangsbepaling opgenomen waardoor zij in 2010 nog het oude PGB bedrag ontvangen. De wijziging van wijze van tariefsbepaling is

opgenomen in de conceptverordening onder Artikel 3.5 lid 2 ; de oude wijze van tariefsbepaling is hiermee vervangen.

Mogelijkheid tot terugvorderen PGB-voorziening na overlijden cliënt binnen vijf jaar

Cliënten die een PGB ontvangen voor hulpmiddelen zoals scootmobiel krijgen zowel de kostprijs van de voorziening als de servicebedragen voor vijf jaar in één keer vooraf uitbetaald. Het komt echter structureel voor dat een PGB voorziening vroegtijdig wordt beëindigd. Dit door bijvoorbeeld overlijden, toename van de beperkingen of andere redenen. In de huidige Verordening is het niet mogelijk om in dergelijke gevallen de voorziening en (het resterende gedeelte van) het toegekende servicebudget terug te vorderen.

Indien iemand een voorziening in natura ontvangt (zoals een scootmobiel) en tussentijds komt te overlijden, kan de voorziening wél worden teruggevorderd. Wanneer iemand een voorziening in de vorm van een PGB heeft gekregen, is het met het huidige beleid niet mogelijk om de voorziening terug te vorderen. Het lijkt oneerlijk dat cliënten met een voorziening in natura een scootmobiel in bruikleen krijgen, terwijl PGB-houders deze in eigendom krijgen. Ze betalen tenslotte allebei een eigen bijdrage. Het voorstel is om dit gelijk te trekken door Artikel 7.7 van de Verordening uit te breiden met het volgende lid:

4. *Indien een voorziening in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget is verstrekt, en de situatie van de cliënt verandert binnen vijf jaar na verstrekking zodanig dat de voorziening niet langer nodig is, kan de voorziening worden teruggevorderd.*

Voorgestelde technische wijzigingen

- Artikel 2.7 Voorzieningen waar geen eigen bijdrage of eigen aandeel verschuldigd is. Deze bepaling is opgenomen ter verduidelijking. Het betreft een opsomming van voorzieningen waar geen eigen bijdrage of eigen aandeel over verschuldigd is.
- Artikel 4.2 Soorten en vormen van individuele woonvoorzieningen
Er is een aanvulling gegeven, waaruit duidelijk moet blijken dat grote woningaanpassingen niet met een PGB bekostigd mogen worden, maar alleen met een financiële tegemoetkoming.
- Artikel 4.3 Weigeringsgronden
In dit artikel zijn enkele tekstuele aanpassingen (schuin) gemaakt ter verduidelijking:

De aanvraag voor een individuele woonvoorziening wordt geweigerd indien:

- d. de aanvraag verband houdt met een verhuizing en de persoon met beperkingen verhuist vanuit een *adequate of niet-adequate* woning naar een niet-adequate woning, tenzij er een naar het oordeel van het college gewichtige reden aan de verhuizing ten grondslag ligt.
- e. de voorziening betrekking heeft op hotels/pensions; trekkerswoonwagens; kloosters; tweede woningen; vakantiewoningen; recreatiewoningen;

kamerverhuur; *voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten van woongebouwen die specifiek op personen met beperkingen en ouderen gericht zijn*; en voorzieningen in de woning die bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen hadden kunnen worden.

- Artikel 5.7 Geen eigen bijdrage of eigen aandeel individuele vervoersvoorziening
In dit artikel werd in de huidige versie van de Verordening de handbewogen rolstoel, collectief vervoer en sportvoorzieningen niet genoemd. In de nieuwe versie van de Verordening zijn deze punten wel meegenomen.

Er wordt geen eigen bijdrage of eigen aandeel opgelegd voor de vervoersvoorzieningen zoals genoemd in artikel 5.2 lid 1 onder a en h, te weten de *collectieve vervoersvoorziening* en de *handbewogen* en elektrische rolstoel. Ook wordt er geen eigen bijdrage of eigen aandeel opgelegd voor *sportvoorzieningen*, waaronder handbikes.

- Artikel 6.6 Geen eigen bijdrage
Ook in dit artikel werden rolstoelvoorzieningen en sportvoorzieningen niet genoemd. Deze punten zijn meegenomen in de nieuwe Verordening.
Er wordt geen eigen bijdrage gevraagd voor de *rolstoelvoorzieningen of sportvoorzieningen* zoals genoemd in artikel 6.2 lid 1.
- Artikel 8.3 Nadere regels
De tekst is aangepast, om de rol en verantwoordelijkheden van het college duidelijker te maken.
- Artikel 8.6 Overgangsbepaling
De overgangsbepaling is aangepast; er is een overgangsbepaling opgenomen voor bestaande cliënten die in 2009 al een PGB-HH2 ontvingen.
- Er zijn ook een aantal tekstuele wijzigingen gemaakt; hierbij kan gedacht worden aan stel- en spelverbeteringen.

